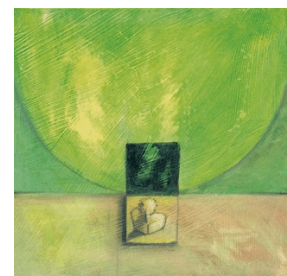

Tekstmateriaal rond Don Bosco

CPAG-Wederdienst

Verzameling van teksten voor diverse doelgroepen uit de map 'Aan Don Bosco te danken. Vieringen voor salesiaanse feesten'.
De bron van de teksten werd waar mogelijk vermeld.

**samen
DON BOSCO
zijn plaats
geven**

OMDAT HIJ VINDT DAT HET MOET	<u>3</u>
OVER DON BOSCO GESPROKEN	<u>4</u>
DON BOSCO, EEN NAAM	<u>5</u>
HIJ ZAG IN ZIJN DROOM	<u>6</u>
EEN DROOM VOL HOOP	<u>7</u>
EEN MAN	<u>8</u>
DON BOSCO, EEN WEGWIJZER	<u>9</u>
JE VINDT ZIJN NAAM NIET	<u>10</u>
MISSCHIEN GAAT HET TOCH WEL	<u>11</u>
IN HET SPOOR VAN DON BOSCO	<u>12</u>
EENVOUD	<u>13</u>
DE MOEITE WAARD	<u>14</u>
WIE WAS JIJ	<u>15</u>
UITGENODIGD	<u>16</u>
INZET	<u>16</u>
AANGESPROKEN	<u>17</u>
EEN MAN VOL VERTROUWEN	<u>18</u>
BRONNEN	<u>19</u>
JONGEREN	<u>19</u>
VERTROUWEN	<u>20</u>
JANUARI	<u>21</u>
HERFST	<u>21</u>
LIEFDE	<u>22</u>
LICHT	<u>23</u>
DON BOSCO TOONT	<u>24</u>

OMDAT HIJ VINDT DAT HET MOET

Omdat het moet,
omdat hij vindt dat het moet,
kiest hij de harde stad,
de hete pleinen,
de uitzichtloze straten.
Kiest hij het stof,
de stank,
de veel te nauwe huizen.
Omdat het moet
kiest hij het recht van de zwaksten,
de steeds onmondigen,
de zwijgende meerderheid
van armen en ontrenten,
het volk van brood en spelen,
van tussen hoop en vrees,
van vloeken en van vuisten,
zo machteloos.
Kiest hij vooral de minsten,
de meest bedreigden,
misbruikten,
meest weerlozen,
de haveloze daklozen,
kinderen van Turijn.
Kiest hij hun breekbaar lot,
hun bang bestaan,
hun droom,
hun dwaze hoop,
een leven aan de onderkant.
Omdat het moet,
omdat Jan Bosco,
een jongen uit Becchi,
vindt dat het moet.

OVER DON BOSCO GESPROKEN

Don Bosco
Geen sportheld,
geen zanger of filmvedette,
geen man van de politieke
of maatschappelijke eretribune.

Een eenvoudige priester
uit een verloren hoek van Noord-Italië,
niet voorbestemd om grootse dingen te doen
en na honderd jaar nog bekend te zijn.

En toch is het zo,
toch spreekt men over hem,
nu nog,
meer dan gisteren.
Hij blijft nog altijd
een vedette van film en TV,
van geleerde studies,
van zang en lied.

Verdiend,
want het blijkt
dat honderd jaar na zijn overlijden
zijn boodschap
en zijn engagement
nog niets hebben ingeboet
aan actualiteit.

DON BOSCO, EEN NAAM

Don Bosco
een naam
die verwijst
naar inzet voor jongeren,
naar scholen
en jeugdwerking.

Een naam
die een werkwijze typeert
waar hartelijkheid,
waar geduldig luisteren
en begrijpend spreken,
waar geloof en vertrouwen
centraal staan.

Een naam
die herinnert
aan een leven
vol creativiteit, durf
en vriendschap,
aan soberheid
en hard werk,
aan vreugde
en samen gelukkig zijn,
aan doorzetten
en volhouden
in een totale gave van zichzelf
voor jongeren in nood.

HIJ ZAG IN ZIJN DROOM

Jan Bosco, een jonge man,
die grootste dromen had met de jeugd.
Hij zag in zijn droom
jonge mensen die studeren,
jeugd die speelt,
jongeren die werken
en meebouwen aan Gods wereld.

Hij zag in zijn droom
jeugd die zich verdiept,
jongeren die bidden,
jeugd die droomt
en leeft volgens de boodschap van Christus.

Hij zag in zijn droom
jonge mannen en vrouwen,
salesianen en zusters,
leerkrachten en opvoeders,
die werken in zijn geest.

Hij zag in zijn droom medewerkers,
christenen in een wereld
die waagt naar vertrouwen.

Jan Bosco droomde
en wist deze droom te realiseren
beetje bij beetje
door in te spelen
op de kansen in het dagelijkse leven.

EEN DROOM VOL HOOP

Een jonge kerel had een pracht van een droom.
Was die gerijpt uit de levensdroom van zijn moeder?
Of was die gekiemd uit het stille zaad,
dat rijpen moest doorheen de harde korst van zijn leven.

Hij vertelde heel eenvoudig zijn droom aan moeder,
en moeder leefde met de hoop van die droom verder.
Alles draaide tegen hem uit.
En toch, tegen alles in,
ging hij stap voor stap de weg van die droom:
het zaad wrong en zocht zich een weg
doorheen de verharde schelpen van het leven.

Jan was een speelvogel van de hoop.
Een taaie werker en doorzetter.
Zijn grove handen konden veel verzetten.
Zijn hart zat vol vondsten,
zijn reistas, van moeder meegekregen was:
hoop en vertrouwen in Maria en de Heer.
Don Bosco werd een man van 'hoop',
een frisse vreugdezaaier.
Eerlijk liet hij zijn hart spreken,
doorzettend voelde hij waar hij naartoe wilde.
Zijn goedheid en zijn inzet
was geheel voor de jonge mens:
en zijn droom werd werkelijkheid.

En hij deed verder en doet nog verder nu.
Want Christus was zijn meester.
Jezus leerde hem hopen tegen alle hoop in.
Dat vertrouwen, - in de Heer en in de mens -
die hoop, eenvoudig en biddend gelovig,
was en is zijn wondere weg.
Anderen volgen in zijn spoor,
houden de hoop levendig,
zoeken met hem die 'wondere weg'.

Th. Willemen

EEN MAN

Een foto aan de muur,
een foto van een man met een troep jongens om zich heen,
een man met een stralende glimlach,
een glimlach vol vreugde en geluk.

Een man in een stad vol ellende,
een stad met joelende jongens
rond een vrolijke man
op een plein ergens in Turijn.

Een weekend man voor een oud huis
een oud huis dat een thuis voor jongens werd
jongens van de straat, bandietjes
die geluk vinden bij een gelukkig man.

Een biddend man bij zijn moeder
een moeder die hem altijd heeft bijgestaan
haar wens: blijf steeds arm om de armen de weg te wijzen,
werd gehoord door een arme man.

Een oude man tussen twee ruziende jongens
die later als salesiaan vertrokken
vertrokken naar een andere stad vol ellende
met de ene naam van die ene man: 'Jan Bosco'.

DON BOSCO, EEN WEGWIJZER

Don Bosco, een wegwijzer
hij voelde jonge mensen aan
en gaf hen een houvast in hun zoeken

Don Bosco, een wegwijzer
hij gaf en wekte vertrouwen en riep mensen op,
zodat onverschilligheid bewogenheid werd

Don Bosco, een wegwijzer
zijn deur stond altijd open
en hij zond niemand weg

Don Bosco, een wegwijzer
zijn hart kon luisteren naar groot en klein verdriet,
naar verhalen van vreugde en toewijding

Don Bosco, een wegwijzer
hij was een teken van hoop
en dramatiseerde geen enkele situatie

Don Bosco, een wegwijzer
hij wist zijn kennis over te dragen
en had steeds oog voor de gehele mens
gezond verstand, toewijding, wilskracht,
verantwoordelijkheidszin

Don Bosco, een wegwijzer
hij beleefde en toonde dat God
zich laat ontmoeten in mensen die wegwijzers zijn

JE VINDT ZIJN NAAM NIET

Je vindt zijn naam niet tussen zangers en vedetten van vandaag,
neen, daar vind je zijn naam niet.
Toch was hij een man van zang en muziek.

Je vindt zijn naam niet op affiches
en reclameborden van film- en toneelhelden,
neen daar vind je zijn naam niet.
Toch was het een man van toneel en creativiteit.

Je vindt zijn naam niet tussen voetballers
en atletiekhelden van het stadion,
neen, daar vind je zijn naam niet.
Toch was het een man van sport en spel
met een atletische kracht tot op latere leeftijd.

Je vindt zijn naam niet in de geschiedenisboeken
van politiek en macht,
neen, daar vind je zijn naam niet,
Toch was het een man van politieke invloed
die op delicate ogenblikken
tot op het hoogste niveau moest onderhandelen.

Neen, je vindt zijn naam niet waar de wereld
namen in neonlichten doet schitteren.

Je vindt zijn naam wel in het hart van duizenden mensen,
jong en oud, vroeger en nu,
die in hem een voorbeeld en inspiratie vinden.

Je vindt zijn naam wel tussen de lange lijst van heilige mensen
en op de kalender van de naamfeesten: 31 januari
met de korte voorstelling: Jan Bosco, priester.
Niet meer, niet minder of toch veel meer,
oneindig veel meer: man van God door dik en dun,
voorbeeld voor jong en oud,
vandaag en voor de toekomst.

MISSCHIEN GAAT HET TOCH WEL

Misschien gaat het toch wel

Een mens vroeg: 'God, hoe kan het nu, dat Gij mij roept?
Hebt Gij ooit mijn handen gezien?
Mijn begerige ogen?
Mijn gesloten oren?
Mijn zwakke schouders?
Mijn mismaakte voeten?
Hoe zou ik met deze handen U kunnen dienen?'

Sprak God met een lichte verontwaardiging: 'Maar mens toch,
sinds wanneer zijn je handen van jou?
En je voeten, je oren en je ogen?
Heb ik je mijn eigen handen niet gegeven
om mijn troost te strelen over bedroefde mensen?
Heb ik je mijn voeten niet gegeven
om op weg te gaan, mensen tegemoet?
Heb ik je mijn oren niet gegeven
om te luisteren naar het broze lied van 's mensen geluk?
Heb ik je mijn ogen niet gegeven
om te zien waar mensen hun weemoed dragen?
Heb ik je mijn hart niet geschonken
om te slaan op het ritme van menselijk leed?'

Ging de mens onder de bloeiende kerselaar zitten
en keek naar zijn open handen,
volgde de blik van zijn nieuwsgierige ogen,
telde het onrustig kloppen van zijn hart,
stapte mee met de trage gang van zijn voeten,
luisterde naar het monotone geruis in zijn oren.
'Dat kan niet, God,
nu moet Ge U toch vergist hebben.'

Toen kwam er een klein meisje voorbij met de onschuld van de lente;
het droomde zomaar over de weg
en het struikelde over een verwaalde steen en viel.
En het weende om een schram op haar knie
en om een scheur in haar kleed.
Stond de mens haastig op
en nam het kind zachtjes in zijn handen
en droeg het op zijn sterke voeten
naar de schaduw langs de gracht,
keek vertederd naar de beschreide ogen
en streek met zijn grove handen over haar verwarde haren
en hoorde zich zachte troostwoorden zeggen
'Toe maar, het doet geen zeer,'
en voelde een stil zeer in zijn eigen hart.

En het kind glimlachte,
haar tranen werden bloemen en haar ogen zongen een diep geluk.

En toen keek de mens naar zijn handen
en ze waren zacht als die van een moeder.
En hij betastte zijn voeten,
en voelde een sterke kracht
en hij merkte een diepe bewogenheid in zijn hart,
en zijn ogen zagen precies veel duidelijker,
en er hing een vrome zang in zijn oren.

En toen knikte de mens en zei:
'God, misschien gaat het toch wel.
Hier ben ik.'

Piet Stienaers

IN HET SPOOR VAN DON BOSCO

Het kan deugd doen
eens terug te grijpen naar de bronnen
waaruit het leven gegroeid is.
Het kan deugd doen
een nieuwe bevestiging te vinden
voor de levensstijl en de waarden
waarvoor men doorheen de jaren gekozen heeft.
En niet iedereen heeft het geluk
of voelt de veiligheid
in een honderdjarig spoor te stappen.
Wij wel.
Want reeds honderd jaar
is door vele mensen
in de meest verschillende levensomstandigheden
geleefd, gewerkt en geloofd
in het spoor van Don Bosco,
zoals wij het ook proberen.
En wat reeds honderd jaar
zijn deugdelijkheid bewezen heeft
hoeft een mens niet te vullen met schroom of twijfel
maar mag hem ook doen vieren en een beetje trots zijn.
Dat proberen wij:
te vieren en dankbaar te zijn.
Doch wie iets viert gaat meer leven van wat hij viert,
het wordt sterker en concreter in hem.
En dat hopen wij,
dat het ook aan ons mag gebeuren.

EENVOUD

Eenvoud was zijn geheim.

Don Bosco is 68 jaar.

Zijn congregatie en zijn werk heeft vaste vorm.

Hij is moe en ziek, loopt er gebogen bij.

Rusten is noodzakelijk.

Maar er is de wens van de paus.

De voltooiing van de H. Hart Kerk in Rome vraagt veel geld.

Een bedeltocht doorheen Frankrijk is zijn antwoord

31 januari - 31 mei 1883. Vier vermoeiende maanden.

Nice - Marseille - Avignon - Parijs - Rijsel - Amiens.

Overal is hij meer dan welkom.

'Een man van God.'

'De apostel van de armen.'

Zo titelt de pers.

Fotografen brengen de oude goede man op de gevoelige plaat.

Unieke foto's voor generaties na hem.

Don Bosco preekt, bidt, hoort biecht, luistert,

ontvangt arme boeren en deftige dames,

zieke kinderen en gezonde bisschoppen.

De mensen zijn 'zot' van hem.

Met scharen bewerkt men zijn versleten toog.

Een reliekje van de heilige man is kostbaar.

Hij reageert schertsend:

'Niet alle gekken zitten in een gekkenhuis.'

Het gaat niet om zijn persoon:

'Laat ze maar doen', zegt hij, 'intussen maak ik mijn werk bekend, interesseer ik mensen voor jongeren.

Ik ben maar een zondaar,

het is Maria Hulp der Christenen die geneest,

die luistert, die begrijpt.'

Op de terugweg naar Turijn

herinnert hij zijn gezellen aan zijn afkomst:

'Herinner je je nog de weg, Rua,

die van Buttigliera naar Morialdo leidt?

Aan de rechterkant ligt een heuvel en op die heuvel staat een huisje.

Dat arme huis was de woning van mijn moeder en van mij.

Door die velden heb ik als jongen twee koeien naar de wei gebracht.

Als die heren eens wisten dat het een arme boer uit Becchi is

die zij zo een triomfantelijke ontvangst hebben bereid.'

Don Bosco

eenvoud was uw geheim.

Geef ons iets van uw evangelische eenvoud.

Een eenvoud die ten volle Gods werkkraft toelaat

in ons hart en onze handen,

zodat ook aan ons grote dingen kunnen gebeuren.

Inspireer ons tegelijk met uw evangelische durf.
Een durf die ons de kracht geeft te getuigen
dat niet wij, maar Hij het is
die grote dingen doet door mensenhanden.

Jos Claes

DE MOEITE WAARD

Ook vandaag nog is het de moeite waard
te kiezen voor wie klein en weerloos is,
tot bevrijding te brengen
wie bedreigd en doelloos door het leven loopt.

Ook vandaag nog is het de moeite waard
met hartelijkheid en redelijkheid mensen te benaderen,
meer te kiezen voor overleg dan voor autoriteit,
meer te steunen op kwetsbare nabijheid
dan op een veilige afstandigheid.

Ook vandaag nog is het de moeite waard
te opteren voor de langzame weg
van iets uit te bouwen samen met jonge mensen,
liever dan te lopen langs de vlugge baan
waar je alles alleen en beter doet.

Ook vandaag nog is het de moeite waard
om zich te laten boeien en inspireren door Don Bosco
die ons hierin is voorgegaan.

WIE WAS JIJ

Wie was jij, Don Bosco?

Ik vraag me soms af wie jij werkelijk was, Don Bosco.
Was je een doorzetter, te koppig om op te geven,
ook al leken al je inspanningen soms vergeefs?
Was je een driftige betweter,
die steeds de gevestigde orde voor het hoofd stootte
in het streven naar een hoger ideaal?
Was je een priester, vroom en toegewijd aan God,
altijd in de weer om Hem en de armsten onder ons te dienen?
Of was je ze alle drie tegelijk misschien?
Werd je gedreven door de liefde,
en straalde je die ook altijd uit naar je jongens,
of was je eerder een strenge vaderfiguur
die veeleisend was voor zijn jongens en zijn salesianen?
Was je werkelijk een vrome heilige,
of was je gewoon een mens van vlees en bloed, zoals ik?
Maakte je ook fouten, Don Bosco?
Was je werkelijk dat geniale jongetje
dat alle preken zomaar uit het hoofd kende
en telkens iedereen met verbazing sloeg?
Had je een rotsvast geloof, of twijfelde je soms?

Ik weet niet wie je bent, Don Bosco,
al die verhalen die ik over je hoor, brengen me in verwarring.
Je wordt afgeschilderd door de penselen van wel duizend schilders,
ieder met zijn eigen stijl
en ieder hanteert andere kleuren en schakeringen
in zijn poging jou in woorden of beelden te vatten.
Ik weet niet wie je bent.
Misschien toch: Volgens mij kende u ook momenten van zwakte,
van twijfel, van onmacht.
Mens onder de mensen was u, met sterke maar ook zwakke kanten.
U was een gewoon mens,
in sommige opzichten zelfs zoals de spreekwoordelijke 'man in de straat',
die moest zwoegen en ploeteren om een stukje van zijn dromen waar te maken.
Daardoor kon u uw taak overdragen
op andere zwakke, twijfelende, nietig kleine mensjes: uw eerste medewerkers.
Maar ook nu, een eeuw later nog,
geeft u uw taak door aan mensen zoals wij:
wij worden aangesproken om uw werk verder te zetten
en te bouwen aan die betere wereld,
waar er plaats is voor alle, maar dan ook alle jongeren.
En ik ben er zeker van:
de wolven zullen lammetjes worden, de lammetjes herders.
En, het zal nog niet voor morgen zijn, zelfs niet voor overmorgen,
maar uw droom zal werkelijkheid worden, Don Bosco.

UITGENODIGD

Don Bosco, Gods uitnodiging voor ons

Heiligen zijn mensen die de deur van het rijk van God wijd openen, en laten zien wat liefde voor God en mens betekent. Dat is ook voor hen niet altijd zo eenvoudig. Maar geboeid door het leven van Jezus Christus en geïnspireerd door zijn Geest is hun liefde gegroeid, consequent in woord en daad, doorheen hun concrete opdracht van elke dag.

Zo is Don Bosco Gods uitnodiging voor ons, in de gestalte van een mens die eerlijk evangelisch leefde en de noden van zijn tijd niet uit de weg ging. Grenzeloos dienstbaar was hij. Voor hem telde niet de vraag of hij zelf, met zijn eigen persoonlijkheid en mogelijkheden, goed aan bod kwam. Veel belangrijker was voor Don Bosco in te gaan op de concrete noden van de jongeren, onvoorwaardelijk en totaal.

Elke jonge mens in nood was voor hem een uitnodiging en een oproep om Gods liefde en nabijheid voelbaar te maken. Hij werkte en leefde zo innig verbonden met God dat door zijn inzet Gods Geest de kans kreeg zichtbaar te worden tussen mensen.

INZET

Don Bosco
al de mogelijkheden die je in je droeg,
al de talenten die je kreeg,
heb je van jongsaf willen ontwikkelen
met grote zorg en bekommernis voor de anderen.
Je had er alles voor over
om de droom van je roeping waar te maken.
Geef ook aan ons de moed en de kracht
om ons in te zetten,
opdat wij, met onze talenten,
uitgroeien tot mensen van vreugde en vergeving,
van inzet en solidariteit.
Mogen wij mensen worden naar uw hart.

AANGESPROKEN

Giovanni, noemde zijn moeder hem.
Giovanni, de slimmerd, zo noemden zijn buurjongens hem.
Wat een trucjes en acrobatentoeren haalde hij niet uit.
Ook later nog.
Die slimmerd werd hun vriend, maar een heel speciale.
Hij won vele jongeren voor het goede.

Giovanni Bosco, de priester van de arme jongens,
zo noemden hem de rijken en de ministers, de paus en de gevangenen.
Giovanni Bosco ging op tocht,
in de voetsporen van Jezus Christus.

Hij ontmoette boefjes, jongens zonder thuis,
werkzoekende jongens, zieke neefjes van kardinalen en rijke lui.
Om hen te helpen werd Giovanni boerenknecht,
schoenlapper, jeugdleider, ziekenbezoeker,
tafelgast, kerkenbouwer, bedelaar.
En het is ongelooflijk
hoe Giovanni altijd geholpen werd.

De volgende dagen zal je hem beter leren kennen.
Je zal vernemen hoe hij de harten van de mensen won
door zijn sympathie,
door zijn liefde en zijn goedheid voor allen,
de kleinsten en armsten het eerst.
Je zal horen hoe zijn werk ontzaglijk aangroeide
en hoe zijn helpers bij hem wilden blijven en salesiaan werden
hoe het werk zich verspreidde over Italië en over heel de wereld.
Je zal echt zijn aanwezigheid voelen gedurende de komende dagen.
Laat Don Bosco ook jou aanspreken met zijn boeiend levensverhaal.

EEN MAN VOL VERTROUWEN

Don Bosco,
een man vol vertrouwen
die durfde doorgaan,
ook als er geen uitzicht was,
die stappen durfde zetten,
ook als er nog geen weg gebaad was.

Een man vol vertrouwen
die zich durfde engageren,
ook als hij geen zekerheid had.
Die verder deed,
ook al had hij niet alle touwtjes in handen.

Een man vol vertrouwen
die niet opgaf als iets tegensloeg.
Die niet altijd beredeneerde
of hij zijn vingers niet zou verbranden.
Die zich niet liet leiden door angst of twijfel.

Een man vol vertrouwen, die niet vroeg:
zal het gemakkelijk gaan?
Maar die risico's durfde nemen,
vertrouwend op de goedheid van mensen
en op die van God.

Een man van vertrouwen.
Hoe zou het leven zijn,
hoeveel vriendschap zou er groeien,
hoeveel toekomst ontluiken,
als wij zo waren als Don Bosco.

BRONNEN

Het kan deugd doen terug te grijpen naar de bronnen
waaraan wij ons leven willen inspireren.
Het kan deugd doen, naar de oorsprong te gaan
van de waarden van Don Bosco
die wij in ons leven gaandeweg ontdekten.
Reeds meer dan honderd jaar
is het leven van Don Bosco een spoor dat het volgen waard is.
Reeds ruim honderd jaar is door vele mensen
in de meest verschillende omstandigheden,
waar ook ter wereld, dat spoor van Don Bosco gevolgd.
Ook wij willen dat proberen te doen.
We mogen dankbaar zijn om de kennismaking met zijn leven.
En we hopen dat het de komende week ook aan ons mag gebeuren:
dat God ons langs Don Bosco echt mag raken,
zoals Hij indertijd ook Don Bosco zelf heeft aangesproken.

JONGEREN

"Hier met jullie voel ik me goed.
Dat is echt mijn leven: bij jullie zijn."

Deze zinnen zijn woorden van Don Bosco.
'Don Bosco en de jongeren' zijn eigenlijk zo met elkaar verbonden
dat men niet aan Don Bosco kan denken
zonder hem omringd te zien door jongeren.
Maar het omgekeerde is ook waar:
jongeren die Don Bosco niet kennen, missen iets,
hen ontbreekt immers een gids en een vriend.

Don Bosco was een overtuigd priester,
met een ongelooflijke inzet voor de jeugd.
Zelf leefde hij de goede waarden voor:
geloof, blijheid, gemoedelijkheid,
gezond verstand en wederzijds vertrouwen.
Don Bosco vond al deze waarden 'van levensbelang'
om jongeren te laten uitgroeien tot evenwichtige mensen.
Goede burgers en goede christenen, noemde hij het zelf.

Hij is voor ons een uitnodiging
om met onze eigen mogelijkheden
in het spoor van Jezus Christus te treden:
Gods liefde voelbaar maken voor jonge mensen.

VERTROUWEN

Jan Bosco kiest de kant van kleinen en bedreigden.
Hij deelt hun bang bestaan,
hij breekt hen het harde brood,
hij schenkt zijn genegenheid en zijn hart.
Steeds is er plaats te kort,
nergens heeft hij handen genoeg,
nooit zijn er helpers voldoende.
Zijn droom wil werkelijkheid worden,
zijn hoop gelooft tegen alle wanhoop in.
En Jan Bosco zal nog getuigen:
'Als ik meer vertrouwen had gehad...'

Met broers, dierbaren en vrienden doen we verder aan zijn werk.
Nooit zullen er voldoende handen zijn.
Als het bang wordt om je heen,
als angst je wil lam legt,
herhaal zijn lied als een kleine vogel,
die luistert naar zijn echo.
Voel je je tred verzwaren,
trek je versleten schoenen uit:
rust even en zie de bloemen bloeien.
Vraag je niet angstig af of ze morgen nog zullen bloeien.
Die twijfel trapt de bloemen stuk
en verbreekt de melodie van de vreugde.

Don Bosco staat midden onze jeugd,
hij voelt onze hoop en onze vrees,
hij stuwt ons voort met zijn vertrouwen.
Een toekomst, die hij alleen kent,
vertrouwt hij toe aan onze handen.

31 JANUARI

Heb je je ooit wel eens afgevraagd waarom nu juist die laatste januaridag Don Bosco herdacht wordt? Dat komt omdat Don Bosco op die dag gestorven is, namelijk op 31 januari 1888.

Hij was toen 72 jaar oud.
Sinds meer dan een maand lag hij ziek te bed.
Eind december had hij zijn laatste woorden geschreven:
'Op het eind van zijn leven
plukt men de vruchten van de goede werken'.
Hij verlangt ernaar bij God te zijn,
en hij is er van overtuigd dat God hem zal belonen
voor al hetgeen hij deed voor die zovele jongeren,
zo zegt hij tot zijn Salesianen.

Op paaszondag 1 april 1934
verklaarde paus Pius XI te Rome Don Bosco heilig.
Don Bosco was een heil-brenger,
een mens door wie Gods licht de wereld in schijnt.

HERFST

Toen de 19de eeuw oud werd, en toen in de late herfst de bladeren moe van de bomen dwarrelden in het jaar 1887, voelde Don Bosco dat in zijn eigen leven de herfst was aangebroken, of was het reeds winter? Hij was oud geworden, maar zijn ogen keken vinnig en glinsterden van genoeg als hij door het raam naar de speelplaats keek. Hij bekeek de stoeiende jongens, een joelende bende, hij bekeek de jonge Salesianen die deelnamen aan het spel, aan het leven van de jeugd. En hij voelde zich tevreden; gerust over zoveel enthousiasme, zoveel toekomst. De boom had wortel geschoten en zijn takken reikten ver over alle werelddelen. Ook de druivelaars aan de gevel van het Oratorium hadden belofte gehouden: ze waren steeds maar hoger geklommen tot boven de vensterluiken van zijn kamer. Don Bosco was een gelukkig man; hij was nu 72. Zijn ogen waren wat vervaagd, zijn benen konden niet meer mee en zijn hart was moe, maar altijd glimlachte zijn gelaat. Want rondom hem had zich een groep jonge mensen geschaard, die hun leven aan de jeugd wilden wijden, zoals hij, in hartelijkheid, met meeleven en naar evangelische waarden. Eerlijk gezegd: het waren harde tijden geweest. Sociale ellende had het doen en laten van die jongeren getekend. Don Bosco had voor hen gevochten zijn leven lang. Het was eind 1887. Zijn leven werd oud, de eeuw werd oud. Misschien had hij een vaag vermoeden van wat de toekomst brengen zou. In elk geval droomde hij ervan, een typisch teken van jong blijven. Deze droom van Don Bosco draagt onze school verder, als een erfgoed, als een opgave.

LIEFDE

Jij was een man die van mensen hield,
van jonge mensen vooral,
en jij deed dat zo
dat velen konden zeggen:
hij hield van mij alsof ik er alleen was.
Dit kwam omdat je nooit iemand in de steek liet,
omdat je ook je laatste stuk brood kon delen,
je huis, je kamer, je matras, je zetel,
je kon het allemaal afstaan als het om jonge mensen ging.
Je liefde was geen vroom gebaar,
geen ver evangelie, geen gezochte naastenliefde
maar een warm hart, echte ontroering
en doorleefde aandacht
in de vorm van je laatste stuk brood.
Liefde,
we dragen ze allen in ons vaandel,
verpakken ze gemakkelijk in mooie woorden,
maar wij kijken weg,
over de schouders heen van wie geen brood, geen vriend,
geen huis, geen toekomst heeft.
Ook vandaag zouden mensen van ons zeggen:
'Hij hield heel veel van mij'
als we begonnen met een stuk brood
en een warme vraag van interesse,
als we handelden zoals Don Bosco handelde.

LICHT

Don Bosco,
een man waar Gods licht doorheen komt,
Gods licht voor jonge mensen
in het bijzonder,
Zijn licht van eenvoud en goedheid,
van hartelijkheid en vertrouwen,
van vreugde en geloof.
Don Bosco,
man van vertrouwen,
man van God,
man met een wereldwijde aandacht,
man van groot geloof in jonge mensen,
man van eenvoud,
man met groot geduld en wilskracht.
Nog zovele namen kunnen we hem geven,
zoveel hebben we aan hem te danken.
Dat zijn onze woorden van dank.
Dank zeggen we
om de weg die Don Bosco is gegaan,
dank om de weg die wij deze dagen zijn meegegaan.

God loven en danken, willen we,
om het licht
dat Don Bosco ook op ons leven werpt.

Daniël Malfait

DON BOSCO TOONT

Don Bosco toont eenvoudig
hoe ik kan ontdekken en zien
dat toewijding voor mensen
werkelijk waardevol is,
hoe ik kan en mag geloven
dat ik van belang en betekenis ben
voor wie ik me inzet en geef.

Don Bosco toont
hoe ik de weg van liefde zal gaan
zonder terug te eisen,
hoe ik in bekwame liefde groei
zonder van het gevoel alleen te leven,
hoe ik geraakt en begaan ben
met alles wat mensen raakt en deert,
hoe ik openhartig en hartelijk
de vragen en vreugde van mensen mag delen.

Don Bosco toont duidelijk
hoe ik mijn hart ter beschikking hou,
toegankelijk, vol aandacht, open,
hoe ik een zwak mag hebben voor hen die verstoten worden,
hoe ik pijnlijk blijf bidden
als ik iemand zie verloren lopen,
hoe ik zal wachten en hopen.

Don Bosco toont
hoe ik zal blijven geloven
in de kwetsbare goedheid
met Christus als toonbeeld voor ogen,
hoe ik zal blijven klaar staan
met de innerlijke kracht
van Gods vreugde in het hart.
Don Bosco gaat ons voor
op de weg die wij samen zoeken.